

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 11. oktober 2007 stillet følgende spørgsmål nr. 9 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Thomas Adelskov (S).

23. Oktober 2007

J.nr. 07-119-0334

Spørgsmål nr. 9:

”Ministeren bedes kommentere den afgørelse, Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen for Region Midtjylland har truffet i en konkret sag om Århus kommunes forvaltning af 300-timersreglen. En kvinde hvis ægtefælle har haft fuldtidsarbejde i længere tid fik af ankenævnet medhold i, at kommunen ikke kunne fratage hende kontanthjælpen med baggrund i 300-timersreglen, med den begrundelse, at det ikke var godtgjort, at manden havde modtaget kontanthjælp. Dette var ifølge ankenavnets fortolkning af loven en forudsætning for, at 300-timersreglen kunne bringes i anvendelse. Mener ministeren i lyset af afgørelsen fortsat, at Arbejdsdirektoratets vejledning til kommunerne er i overensstemmelse med loven?”

Endeligt svar:

Jeg har anmodet Arbejdsdirektoratet om en udtalelse. Direktoratet udtaler:

”Arbejdsdirektoratet har læst afgørelsen fra Beskæftigelsesankenævnet i Midtjylland og fastholder sin opfattelse.

Sagen omhandler et ægtepar, hvor den ene er fuldtidsarbejdende med en indtægt, der er så høj, at der alene udbetales supplerende kontanthjælp til den anden. Her konkluderer Beskæftigelsesankenævnet i Midtjylland, at et sådant ægtepar ikke er omfattet af 300 timers reglen. Begrundelsen er, at en ægtefælle, som har indtægt ved almindeligt ustøttet fuldtidsarbejde, efter nævnets opfattelse ikke er omfattet af en social begivenhed og dermed ikke opfylder 300 timers reglens krav om at være ”berettiget til hjælp efter lovens § 11”.

Arbejdsdirektoratet er uenigt i nævnets konklusion om, at den fuldtidsarbejdende ægtefælle ikke anses for ramt af en social begivenhed. Dette hænger sammen med det helt grundlæggende princip om ægtefælleafhængighed i kontanthjælpssystemet, jf. det notat af 31. august 2007, der tidligere er tilgået Folketinget i forbindelse med besvarelsen af § 20-spørgsmål S 5977 stillet af Jytte Andersen (S) (Samlingen 2006-07).

Efter § 2 i lov om aktiv socialpolitik har enhver mand og kvinde i forhold til det offentlige ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år. Det svarer til grundlovens § 75, hvorefter ”den, der ikke selv kan ernære sig eller sine,.... er berettiget til hjælp af det offentlige”.

Hvis den pågældende ikke kan ernære sig og sine, har pågældende ret til at modtage hjælp både til sig selv og til sine. Hermed betragtes familien som en kontanthjælpsfamilie. Selv om den ene ægtefælle via et arbejde måtte oppebære en indtægt, vil de begge være at betragte som værende på kontanthjælp, fordi de ikke er i stand til at ernære sig og sine. Parret er først at betragte som selvforsørgende i det øjeblik, deres (fælles) indtægt overstiger det beløb, de ville være berettiget til i kontanthjælp, og der således ikke længere udbetales nogen form for hjælp.

Det er disse helt grundlæggende principper, der altid har været gældende i kontanthjælpssystemet, og det er disse helt grundlæggende principper, formuleringen af bestemmelsen om 300 timers reglen bygger på.

Arbejdsdirektoratet er derfor ikke i tvivl om, at også ægtepar, hvor den ene er fuldtidsarbejdende, og hvor indtægten gør, at der kun udbetales supplerende kontanthjælp til den anden, er omfattet af lovens krav om, at de begge efter 2 års hjælp skal dokumentere deres tilknytning til arbejdsmarkedet ved at opfylde et arbejdskrav. De er med andre ord omfattet af 300 timers reglen.”

Jeg henholder mig til Arbejdsdirektoratets udtalelse.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen